

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-461/10

**Bonnier Audio AB și alții
împotriva
Perfect Communication Sweden AB**

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen)

„Drept de autor și drepturi conexe — Prelucrarea datelor prin internet — Atingere adusă unui drept exclusiv — Cărți audio devenite accesibile cu ajutorul unui server FTP prin intermediul internetului printr-o adresă IP furnizată de operatorul internet — Somație adresată operatorului internet de a furniza numele și adresa utilizatorului adresei IP”

Sumarul hotărârii

1. *Apropierea legislațiilor — Păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice — Directiva 2006/24 — Domeniu de aplicare — Atingere adusă unui drept de autor prin intermediul internetului*

(Directiva 2002/58 a Parlamentului European și a Consiliului, Directiva 2004/48 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 8 și 15, și Directiva 2006/24 a Parlamentului European și a Consiliului)

2. *Apropierea legislațiilor — Sectorul telecomunicațiilor — Prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice — Directiva 2002/58 — Respectarea drepturilor de proprietate intelectuală — Directiva 2004/48 — Atingere adusă unui drept de autor prin intermediul internetului*

(Directivile 2002/58 și 2004/48 ale Parlamentului European și ale Consiliului)

1. Directiva 2006/24 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) trebuie interpretată în sensul că nu se opune aplicării unei legislații naționale, instituită în temeiul articolului 8 din Directiva 2004/48 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, care permite, în scopul de a identifica un abonat la internet sau un utilizator de internet, somarea unui furnizor de acces la internet să comunice titularului unui drept de autor sau succesorului său în drepturi identitatea abonatului căruia i-a fost atribuită o adresă IP (Internet Protocol) care ar fi fost utilizată pentru a se aduce atingere respectivului drept, întrucât o asemenea legislație nu intră în domeniul de aplicare *ratione materiae* al Directivei 2006/24.

Astfel, în primul rând, din coroborarea articolului 11 și a considerentului (12) al Directivei 2006/24 rezultă că această directivă constituie o reglementare specială și bine delimitată, care derogă și se substituie Directivei 2002/58 de aplicabilitate generală și în special articolului 15 alineatul (1) din aceasta din urmă.

În al doilea rând, legislația națională respectivă urmărește un obiectiv diferit de cel vizat de Directiva 2006/24. Această legislație privește transmiterea de date în cadrul unei proceduri civile, pentru a se constata o atingere adusă drepturilor de proprietate intelectuală, în timp ce Directiva 2006/24 privește exclusiv prelucrarea și păstrarea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de servicii de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele publice de comunicații, în scopul utilizării în cadrul activităților de cercetare, de depistare și de urmărire a infracțiunilor grave, precum și transmiterea acestora către autoritățile naționale competente. În această privință, în acțiunea principală, faptul că statul membru vizat nu a transpus încă Directiva 2006/24, deși termenul prevăzut pentru transpunerea directivei a expirat, este lipsit de relevanță.

(a se vedea punctele 40, 43, 44, 46 și 61 și dispozitivul)

2. Directiva 2002/58 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) și Directiva 2004/48 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale care permite, în scopul de a identifica un abonat la internet sau un utilizator de internet, somarea unui furnizor de acces la internet să comunice titularului unui drept de autor sau succesorului său în drepturi identitatea abonatului căruia i-a fost atribuită o adresă IP (Internet Protocol) care ar fi fost utilizată pentru a se aduce atingere respectivului drept, în măsura în care această legislație permite instanței naționale sesizate cu o cerere de emiteră a unei somații de comunicare a datelor cu caracter personal, formulată de o persoană care are calitate procesuală activă, să pondereze, în funcție de împrejurările fiecărei cauze și ținând seama în mod corespunzător de cerințele care rezultă din principiul proporționalității, interesele opuse existente.

La transpunerea acestor directive, statelor membre le revine obligația să se asigure că se întemeiază pe o interpretare a acestora din urmă care permite asigurarea unui echilibru just între diferitele drepturi fundamentale protejate de ordinea juridică a Uniunii. Pe lângă aceasta, la punerea în aplicare a măsurilor de transpunere a acestor directive, revine autorităților și instanțelor din statele membre nu numai sarcina de a interpreta dreptul lor național într-un mod conform aceluiași directive, ci și cea de a nu se întemeia pe o interpretare a acestora care ar intra în conflict cu drepturile fundamentale respective sau cu celelalte principii generale ale dreptului Uniunii, precum principiul proporționalității.

(a se vedea punctele 56 și 61 și dispozitivul)